

EL RACÓ DE L'UIMIR

CARLES CARRERAS I LA UIMIR, RECALL DE RECORDS

Josep M. Fullola
Director de la UIMIR

Em pertoca avui, com a director de la UIMIR, glossar la figura del Dr. Carles Carreras i Verdaguier en relació amb la institució que ell va idear fa tres dècades.

L'activisme acadèmic, cultural, social i de tota casta va ser una de les constants en la seva vida, i vaig tenir el goig de poder-lo seguir de prop des dels seus dos àmbits principals i indestriables d'activitat, que no únics, la Universitat de Barcelona i Menorca.

A la UB en Carles fou de la generació del que llavors en dèiem penenes (professors no numeraris), que va lluitar per democratitzar una institució encara franquista durant la dècada dels anys setanta del segle passat. Però la seva gran capacitat professional en el camp de la geografia el va portar ben aviat a establir-se i a assolir, al cap de pocs anys, el 1986, la càtedra de Geografia Humana a la «seva» universitat. A més de l'activitat docent, es va endinsar en el món de la gestió acadèmica, i va exercir el vicerectorat de relacions internacionals i institucionals entre 2008 i 2011, amb el rector Dr. Didac Ramírez.

❖ **PERÒ MOLT ABANS** havia tirat endavant la idea que més poden conèixer els menorquins, la UIMIR. A principis de la dècada dels anys noranta del segle passat, ell i el batlle de Maó, n'Arturo Bagur, va-

ren tirar endavant la idea de fer uns cursos d'estiu a l'illa i, a més, fer-los a l'Illa del Rei; pensaven en una més o menys immediata possibilitat de rehabilitar l'hospital i convertir-lo en un centre cultural. Amb aquest optimisme, en Carles es va permetre batejar aquesta institució amb el nom que encara porta avui i que ja és intocable: Universitat Internacional de Menor-

“**Carles fou el principal responsable d'aquesta aventura cultural i acadèmica que, en memòria seva, hem de saber fer perdurable**”

ca Illa del Rei. Molta gent es pregunta el perquè del nom, i aquí en teniu l'explicació; acadèmia, internacionalitat i menorquisme, que no és poc.

Els llocs on es varen fer les classes passaren del Llatzeret al Claustre del Carme, fins a arribar on les fem avui, la seu de l'IME al Camí des Castell de Maó. I en Carles mai no se'n va desentendre, va diri-

gir durant uns quants anys la seva obra, mentre els cursos es feien només a l'estiu, amb vocació internacional i amb la idea d'atreure gent de tot arreu. El no reconeixement dels crèdits per als estudiants universitaris que el Pla Bolonya imposava va fer que la davallada de la matrícula arribés a mínims insostenibles l'any 2009.

Cap de les institucions implicades en la UIMIR, ni les menorquines (l'Ajuntament de Maó, el Consell Insular i l'IME) ni les acadèmiques (UIB, UB i UOC) no volia deixar perdre un instrument que havia estat molt útil fins ara i que, amb una adequada reconducció, podia continuar fent un servei excel·lent a la societat menorquina. En Carles sempre va defensar aquesta opció i va tenir un paper important en convèncer, des de les seves dues plataformes, Menorca i la UB, de la bondat de la proposta refundacional, que va endegar el llavors director de la UIMIR, n'Antoni Petrus Rotger.

❖ **QUAN L'ANY 2013** em vaig fer càrrec de la direcció de la UIMIR, els ànims que en Carles em va fer arribar van ser un dels factors determinants de la meua decisió. Amb ell vaig compartir les idees de renovació estructural, de fer cursos durant tot l'any (menys a l'estiu), destinats a satisfer les necessitats que la societat menorquina tenia, seguint les seves desiderades. El meu darrer contacte acadèmic amb en Carles va ser amb motiu dels actes de celebració dels vint-i-cinc anys de la UIMIR, el 2021. En el meu article al diari Menorca del 25 de maig d'aquell any el recordava com el principal responsable d'aquesta aventura cultural i acadèmica que, en memòria seva, hem de saber fer perdurable.

Que la terra et sigui lleu, estimat Carles.

LA COLUMNA

SER UNA PERRA

Maria de la Pau Janer
Esitora

Rigoberta Bandini canta una cançió que me gusta mucho. Dice: «Porque si yo fuera una perra/todos estos miedos/se disiparian y viviria en armonia y libertad/creo que toda mi existencia/seria mucho más amable y liberal». Es decir, una mujer explica con ironía e inteligencia las ventajas de haber nacido perra en lugar de mujer, quejándose de su condición humana.

La cançió sempre me ha hecho gracia. Me parece un juego hábil de palabras y significados. Se trata de darle la vuelta a una expresión tradicionalmente peyorativa para convertirla en algo positivo y sinónimo de libertad.

A las mujeres, desde hace siglos, se nos ha llamado «perras» como forma de insulto. Rigoberta Bandini establece el paralelismo entre la condición humana y perruna, advirtiéndonos de que para una mujer de hoy ser perra, en el sentido literal de la palabra, podría resultar muy favorable: «porque nadie me puede prohibir ladrar». Se trata de una aguda crítica a la condición de la mujer y de una reivindicación de su libertad.

Tenim grans desafiaments

■ Abans que res, expressar el meu agraïment a Carles Coll per proposar-me per la Presidència del GOB, a tot l'equip que m'ha recolzat i a l'Assemblea que ha posat la confiança en la meua persona.

Venc del món de la salut i de la pediatria, a la que he dedicat l'activitat professional, per la qual cosa el meu pensament va dirigit a la prevenció, l'educació i la cura, sempre posant els cinc sentits en l'escolta i el diàleg.

El GOB i tot el seu equip tècnic tenen cura del territori de Menorca, com ho farien un pare i una mare, amb amor i també amb fermesa.

Els meus objectius son ser útil, ajudar i aprendre, fer costat a l'associació (tècnics, Junta, socis, sòcies i simpatitzants) perquè puguem conduir i conservar entre tots el nostre territori i els seus valors ambientals

en les millors condicions possibles.

Aquesta és una illa que tenim la responsabilitat i l'orgull de preservar com a Reserva de la Biosfera i com a Patrimoni cultural mundial. Per fer-ho, caldrà reflexió i debat, pensar i repensar col·lectivament, amb mirada positiva cap al futur. Caldrà també enfortir el nostre teixit associatiu en uns moments de reptes mundials on hem de trobar un espai just i segur per a nosaltres els humans que hi habitem i just i segur per la conservació de la natura.

Hi ha molta feina a fer en molts àmbits. Els desafiaments

són grans i voldria demanar a tothom el suport a aquesta entitat que tant ve fent per a Menorca.

El meu record a Cristòfol Mascaró, exemple d'entrega a tots els nivells, amb grans valors humans i a qui trobarem molt a faltar. Salut a tothom i bona feina!!

MARGALIDA MASFERRER
Presidenta insular del GOB de Menorca • MAO

Leo con estupor

■ Leo con estupor la noticia de la agencia EFE del día 29 de enero aparecida en el periódico que usted dirige. Cito textualmente: «El presidente Pedro Sánchez asegura que incluir a Juntos o ERC en la gobernabilidad de España fortalece la democracia».

Y digo, leo con estupor, porque el día 28 escuché las declaraciones de la señora Laura Borrás manifestando «que la go-

bernabilidad de España no le importaba en absoluto y su único fin es implantar la república en Catalunya».

¿Quién miente? Ya no puedo estar más desconcertada. Las noticias se superponen unas a otras y cada día nos presentan nuevas contradicciones. Terrorismo de primera clase y terrorismo de segunda. Amnistía a la carta para un personaje en concreto.

No entiendo nada, pero se constata que la defensa del sueldo de nuestros políticos está por encima de todas las convicciones. ¿Veremos de nuevo políticos honestos que puedan decir lo que piensan sin el miedo a ser sancionados?

Confío en que si yo no puedo verlo si puedan verlo mis hijos o mis nietos. La esperanza es lo último que se pierde y a mí es lo único que me queda.

Muy atentamente,

MAITE BAIGES ARTÍS
• MAHÓN